

Hindring i selve Forslagets Affattelse, uden Hensyn til dets egentlige bestemte Indhold. Forslagets Indhold og Forslagets Hensigt er en bestemt Udtalelse, en Udtalelse, som ikke kan misforstaaes, om at det er Landstingets bestemte Mening, at en Reform med Hensyn til Lønningen af Justits- og Magistrats-embeder ved Sportler bør finde Sted; og dersom det høitærede Thing er enigt i en saadan bestemt Udtalelse, maa det saaledes betragtes som en moralsk Forpligtelse for Thinget til at bidrage sit til, at en saadan Reform bliver fremmet, men tillige maa man vel lægge Mærke til, at ved Siden af den Forpligtelse har Landstinget ikke paataget sig nogen Forpligtelse til Antagelsen af en saadan Reform paa en hvilken som helst Maade; det har ikke bortgivet Noget af sin grundlovmæssige Indskyldelse paa Ordningen af denne Sag, en Sag, der skal ordnes i forskjellige Retninger, idet der ikke alene er Spørgsmaal om Lønningen af de bestemte Embedsmænd, men tillige er Spørgsmaal om Ordningen af Jurisdictionforholdene og forskjellige andre Forhold. Det er med disse saa Ord, at jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til Thingets Vedtagelse.

Justitsministeren: Med Hensyn til den foreslaaede Beslutning tillader jeg mig at erklære det Samme, som jeg idag i Folkethinget har erklæret i Anledning af det der behandlede eenslydende Forslag, nemlig at jeg ikke har Noget at erindre imod Beslutningen, og at ligesom den i ethvert Tilfælde maatte være en forøget Opfordring til snarest muligt at foretage de fornødne Skridt til Reformens Gjennemførelse, saaledes afgiver jeg det Bøste, at Beslutningen, naar den fattes af Thingene, skal fra min Side blive opfyldt ved, at der forelægges Rigsdagen i dens næste ordinære Session den i Forslaget til en Beslutning omhandlede Lønningslov.

Christensen: Den ærede Ordfører hittede selv, at der med Hensyn til Formen kunde være Endeel at erindre imod det fremlagte Forslag. Jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at der er Saameget at erindre imod det fra dette Synspunkt, at jeg allerede

af denne Grund ikke vilde kunne gaae ind derpaa. Det er mere end ucorrect, at Landstinget skulde udtale, at det beslutter, at de og de Embeder herefter skulle lønnes paa den og den Maade. Det er ganske klart, at der er saameget at erindre derimod, at Thinget kun under ganske særegne Omstændigheder kunde gaae ind derpaa. Saadanne særegne Omstændigheder har den ærede Ordfører villet finde i en Formening om, at dette Forslag kunde tjene til at udjevne en Differents mellem Thingene med Hensyn til en lignende Bestemmelse i en anden Lov. Jeg troer — og efter de Forhandlinger, jeg derom har hørt, antager jeg det for givet — at det ikke vil kunne tjene dertil. Under disse Omstændigheder skal jeg for min Deel erklære, at jeg ikke agter at gaae ind paa Forslaget.

Andrø: Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende ikke er saa heldig at kunne forstaae Beslutningen. Det forekommer mig, at der ikke nogetsteds i Forsatningen findes nogen Bestemmelse, som kan paakalbes med Hensyn til den Berettigelse, som Thinget ved Beslutningen synes at ville tillægge sig. Jeg antager ikke, at Gjenstande, som ere forbeholdte den lovgivende Magts Afgjørelse, kunne afgjøres af Rigsdagen for sig uden Medvirkning af Hans Majestæt Kongen, og endnu mindre af et enkelt Thing. Og hvis man dertil vil svare, hvad det Sidste angaaer, at en lignende Beslutning vil kunne tages i det andet Thing, er det hypotetisk, og ialtsald træder det frem her i den absolute Form som Beslutning af Landstinget. Her staaer ikke, at det er et Dulle, en Formening eller en Anskuelse, der udtales fra Landstingets Side; men her staaer, at Thinget beslutter, at dette skal skee. Det troer jeg er umuligt, og jeg har ikke Andet end i høieste Grad kunnet forundre mig over, at den høitærede Minister ikke har hadt Betænkkeligheder derved.

Formanden: Jeg bemærkede i Begyndelsen af Forhandlingen, at jeg havde opfattet dette Forslag til Beslutning saaledes, at det indeholdt en Udtalelse for Landstingets Vedkommende af den Mening, at Justits- og Ma-